

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Gaudi-Nagy Tamás (címe) ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Papp Gábor Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Sztanó Judit ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, a dr. Hanák András (címe) ügyvéd által képviselt **II.r. alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű, a Dr. Csapó Eszter Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Csapó Eszter ügyvéd) által képviselt III.rendű alperes neve (III.rendű alperes címe) III. rendű, és a dr. Bodolai László (címe) ügyvéd által képviselt IV.rendű alperes neve (IV.rendű alperes címe) IV. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. december 12. napján kelt 31.P.20.391/2014/14. számú ítélete ellen a felperes részéről 16. és 18. sorszám alatt, az I. rendű alperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés, valamint a II. rendű alperes részéről Pf./3. sorszám alatt előterjesztett csatlakozó fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint + áfa, a II. rendű alperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa, a III. r alperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa, a IV. rendű alperesnek 20.000 (Húszezer) forint + áfa fellebbezési költséget, valamint a magyar államnak külön felhívásra 336.000 (Háromszázharminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési, a II. rendű alperest, hogy 24.000 (Huszonnégyezer) forint csatlakozó fellebbezési illetéket fizessen meg a Magyar Államnak külön felhívásra

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes azzal, hogy a ... honlapon megjelent ...-i „...” című cikkében valótlanul állította, hogy a ... előtti tüntetésen a felperes védíjat tűzött volna ki egy magyar szurkolót megverő ... rendőr fejére - megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül a ... honlapon a megjelent fenti cikkel azonos elérhetőséggel, 30 napig, de legalább addig, amíg a cikk elérhető, tegye közzé az alábbi közleményt. „Tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy a ...-án megjelent „...” című írásunkban valótlanul állítottuk, hogy a ... előtti tüntetésen felperes neve felszólalásában védíjat tűzött volna ki egy magyar szurkolót

megverő ... rendőrré, ezzel megsértettük felperes neve jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát."

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000 forintot, valamint azután ...-tól a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatot.

Megállapította továbbá, hogy a II. rendű alperes azzal, hogy a ... honlapon megjelent ...-i „...” című cikkében valótlanul állította, hogy a ... előtti tüntetésen a felperes védíjat tűzött volna ki egy magyar szurkolót megverő ... rendőr fejére - megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát.

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül a ... honlapon a megjelent fenti cikkel azonos elérhetőséggel, 30 napig, de legalább addig, amíg a cikk elérhető, tegye közzé az alábbi közleményt:

„Tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy a ...-én megjelent „...” című írásunkban valótlanul állítottuk, hogy a ... előtti tüntetésen felperes neve felszólalásában védíjat tűzött volna ki egy magyar szurkolót megverő ... rendőrré, ezzel megsértettük felperes neve jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát."

Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200.000 forintot, valamint azután ...-tól a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamatot.

Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította.

A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 300.000 forint illetékről úgy rendelkezett, hogy abból a felperes 278.000 forint, a II. rendű alperes 10.000 forint, az I. rendű alperes 12.000 forint illetéket köteles külön felhívásra megfizetni a Magyar Államnak.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a III. rendű alperesnek 60.000 forint perköltséget, még a IV. rendű alperesnek szintén 60.000 forint perköltséget.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 96.000 forint, a II. rendű alperesnek 40.000 forint perköltséget.

Az elsőfokú bíróság a felperesnek az alperesi elévülési kifogásokkal szemben hivatkozott, a felperes által az alperesek részére megküldött felszólítóleveleket elfogadta olyannak, mint amelyek az elévülést megszakították. Utalt rá, hogy ennek csak a nem vagyoni kártérítés szempontjából volt jelentősége. Kitért arra is, hogy a ... online felületén megjelent cikk linkelése nem teremt alapot a jogsértés megállapítására.

Az elsőfokú bíróság a felperes által az alperesi közlésekből sérelmezett „ott volt a meccsen, valószínűleg nem azért ment, hogy meccset nézzen, hanem hogy történjen valami”, „... a frusztrált gyűlölethorda tagjaként érkezett”, „nem érdekli őt, hogy lassan élhetetlenné válik az élet a ... magyarok számára”, miért érdekelné az üresfejű bandát, amit ... és bandája szabadidejében tesz, kormány szinten teszi a ... kormány gyűlölet és megfélemlítés útján”, „képernyőbe mondja, hogy égjen a ...”, „kicsi neki már Magyarország arra, hogy a bennrekedt magyarok sorsát rontsa; határon túl is van élet, ott is van kivel kicseszni”, „kigyalogolt a ... útra, és uszított egy bődületeset” közlésekkel kapcsolatban az elsőfokú bíróság a keresetét elutasította.

Az „operettfasiszta” megnevezéssel kapcsolatosan úgy foglalt állást, hogy az vélemény, melynek megítélésekor közömbös a használat politikaelméleti helyessége, mert ennek megítélése nem az eljáró bíróság feladata. A jelző politikai véleményt tükröz a felperes közéleti tevékenységével kapcsolatban. Az Alkotmánybíróság gyakorlatára utalva kifejtette, hogy a felperesnek a sértő véleményeket is viselnie kell. Rámutatott, hogy a fasiszta és az ehhez hasonló jelzők a közéleti tevékenység jellemzéseként kifejezőmódjukban nem indokolatlanul bántók, megalázók, sértőek. Az eredeti közlést nem minősítette öncélú sértegetésnek, hanem az a szerző politikai véleményét tükrözte.

A „valószínűleg útközben festette le a falu ... nevét” nyilatkozat tekintetében elsősorban az írás eszközeit értékelte és úgy találta, hogy a szerző egyfajta írói eszközzel élve „belülről” mutatta be a felperesi gondolatokat, olyan eseményeket is láttatva, amelyeknek nyilvánvalóan nem lehetett tanúja. Megítélése szerint a „valószínűleg” kitétel is a fikciós jelleget erősítette. Nem alakult ki az írás alapján olyan képzet mely szerint, személyesen a felperes volt az aki a helyiségnévtáblát lefestette.

A „vérdíjat tűz ki a szurkolót verő rendőrré” közlés tekintetében úgy foglalt állást, hogy aki a cikkből szerzett tudomást az eseményről, az úgy értelmezi, mintha a felperes ténylegesen ilyen felhívást intézett volna a nyilvánossághoz. A rendelkezésre álló felvételek alapján azonban az állapítható meg, hogy a felperes által sérelmezett nyilatkozatot a valóságban ... tette.

A felperes a vérbosszú kíváncsiságát fogalmazta meg, melyet a közönség úgy értelmezhetett, mintha törleszteni kellene a veréssel szemben, de azt nem határozta meg, hogy ennek ki ellen kellene irányulnia, a vérdíj kitűzése azonban egy konkrét személy sérelmére történt felhívás volt. Ez utóbbit lényegesen negatívabb megítélésűnek minősítette, mint a felperesnek, a tömegből vérbosszút kiáltóval egyetértő nyilatkozatát. A közlést ebből következően sértő tartalmúnak is minősítette.

A „nem meccset ment nézni, hanem «balhé határok nélkül» akart játszani és játszott is” sérelmezett nyilatkozattal kapcsolatban azt állapította meg, hogy a közlésnek nincs olyan tartalma, miszerint a felperes és társai kezdeményezték volna a konfliktust. A szerző is azon az állásponton volt az írásában, hogy a futballmérkőzésen megjelentekkel szemben indokolatlan volt a rendőri fellépés.

Az „autóborogatást, néha ... támadást szervez és ebből jól él” közlésből a „jól él” részletnek olyan tartalmat tulajdonított, mely szerint ez annak a véleménynek a kifejezésére szolgált, hogy a felperest alapvetően a magamutogatás vezérli, a zavargások általi figyelemből anyagi biztonsága keletkezik, és nem a határon túl élők őszinte támogatása vezérli. Kifejtette, hogy a felperes az ... ostroma estéjén részt vett az ugyanazon a téren álló szovjet emlékmű csillagának lefeszítésében és a ... demonstrációból kifejlődő események egyik vezető alakjaként tűnt fel. Megítélése szerint a ... indult rendbontásnak egyik vezető alakjaként el kell viselni azt a kritikában megnyilvánuló pontatlanságot, hogy a ... előtti megmozdulás szervezőjének vélelmezték.

Az elsőfokú bíróság az I. és II. rendű alperesek esetében állapította meg a jóhírnevet sértő magatartás tényét, mellyel összefüggésben elégtétel adására és nem vagyoni kártérítés megfizetésére is kötelezte az alpereseket.

Az elsőfokú bíróság III. és IV. rendű alperesek esetében a keresetet azzal utasította el, hogy az alperesek nem vették át teljes terjedelemben az eredeti cikket, és az írásaikból kifogásolt közlések pedig a fenti ismertetés szerint véleménynyilvánító jellegük miatt nem okoztak jogsérelmet a felperesnek.

A nem vagyoni kártérítés megállapításakor elsősorban abból indult ki, hogy a sajtószervektől

elvárható az, hogy a ... előtti tüntetésen elhangzottakról megfelelően tájékozódjanak. Azt rögzítette, hogy a felperes nem hivatkozott konkrét hátrányra és a meghallgatott **(tanú1)** tanú sem számolt be ilyenről. Elfogadta, hogy a vérdíjjal kapcsolatos felhívás a felperest elutasítók, illetőleg irányába közömbösek esetében a felperesi megítélés negatívabbá válhatott.

Értékelte mindemellett azt is, hogy a felperes helyreigazítási igénnyel nem lépett fel, a publicisztika pontosítását nem kérte, a válaszcikkből sem derült ki, hogy kifogása van ezzel a közléssel kapcsolatban.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 78. és 81. §-a alapján határozott a perköltség viseléséről.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben a felperes és az I. rendű alperes fellebbezéssel, még a II. rendű alperes csatlakozó fellebbezéssel élt.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és az „operettfasiszta”, a „lefestette a falu ... nevét”, „nem meccset ment nézni ...”, a balhé határok nélkül című műsorban akart játszani”, és „évek óta autóborogatást, néha ... támadást szervez és ebből jól él” közlések miatti jóhírnévsértés megállapítása iránt terjesztette elő fellebbezését, egyebekben az eredeti keresetben foglaltaknak megfelelően kérte marasztalni az alpereseket.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a jogszabályok téves értelmezése alapján jutott az ítéletbeli megállapításaira, téves volt továbbá a nem vagyoni kártérítés megfizetésével kapcsolatos döntése is. Az „operettfasiszta” jelzős szerkezet használatával kapcsolatosan arra mutatott rá, hogy ezt a szerző kifejezetten sértésnek és nem véleménynek szánta a személyével szemben.

A falu névtábla lefestésével kapcsolatosan előadta, hogy magán és közéleti szereplőként sem inzultált tót származású személyeket, különös tekintettel arra, hogy rokonai között is vannak ilyen nemzetiségűek.

Azzal a közléssel kapcsolatosan, mely szerint nem a futballmérkőzést ment nézni, egyértelmű tényállítás. Ezzel összefüggésben előadta, hogy a valóságban a felperes személyétől teljesen függetlenül szabadultak el az indulatok, ezért az alperesek valótlannul hozták összefüggésbe a történetekkel.

Az autóborogatással és a ...támadással kapcsolatos közlés tekintetében arra hivatkozott, hogy a tévéostromnál egyáltalán nem volt vezető személyiség, csak a ... jelent meg először, és a címer lefeszítését sem ő kezdte el az emlékműről. A vele szemben lefolytatott eljárásban is azt állapították meg, hogy a ...ostromnál nem volt felelőssége, ezért ezzel összefüggésbe hozni súlyos jogsértés. A „jól él” kitétel sokkal inkább utal arra, hogy valamilyen háttérérdek mentén működő ügynöki titkos megbízásként szervez zavargásokat és ezért pénzt kap. Kiemelte azt is, hogy a hivatkozott címerlefeszítést kivéve egyáltalában nem marasztalta el a bíróság semmilyen korabeli tevékenységéért.

A nem vagyoni kártérítési igénnyel összefüggésben előadta, hogy az ügy körülményeit figyelembe véve az általa meghatározott 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés alkalmas kompenzálni a társadalmi életben, magánéletben bekövetkezett hátrányait.

Az I. rendű alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását indítványozta.

Előadta, hogy a ... előtt zajlott események és beszédek a felperes korábbi nyilatkozatai, valamint válaszcikkének tükrében a felperes társadalmi megítélését nem befolyásolta negatívan az a közlés, mely szerint maga „tűzött ki vérdíjat” annak ellenére, hogy ez a kijelentés nem a felperestől származott. Rámutatott, hogy a felperes ... kijelentését semmilyen formában nem helytelenítette.

A jogsértőnek ítélt tartalom álláspontja szerint ugyanolyan konkrétum nélküli közlés, mint a

„vérbosszút kíván" rész. Nem fejezi ki a vérdíj felajánlójának személyét, a vérdíj összegét, és nem értelmezhető egy bizonyos személy sérelmére elkövetett felhívásként. A kifejezés az átlagolvasó számára ugyanúgy a társadalmat ért sérelemmel szembeni általános felháborodás eszköze, mint a „vérbosszút kíván" kifejezés, mely utóbbi, a felperes által sem vitatottan és bizonyítottan elhangzott. Minderre tekintettel az elsőfokú bíróság által jogsértőnek ítélt közlés tényleges jogsérelmet nem okozhatott a felperesnek.

Hivatkozott arra, hogy csak 2011. január 1-jéig volt kiadója és üzemeltetője a ... oldalnak. A felperes nem vagyoni kártérítési igényével kapcsolatban úgy foglalt állást, hogy ez a jogkövetkezmény köztudomású tény alapján nem minden esetben alkalmazható.

A II. rendű alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását indítványozta.

Előadta, hogy a „vérdíjjal" kapcsolatos közlés ugyan tényállítás, de az hangulatában felér a „vérbosszú" kifejezés alkalmazásához. Álláspontja szerint a két kifejezés között nincs érdemi eltérés. Mindkettő egy erőszakos válaszreakciót fogalmaz meg és egyik sem egy konkrét személy irányában hat. Utalt arra, hogy a felperes nem határolódott el ... vérdíj kitűzésével kapcsolatos nyilatkozatától. Nem szólt arról, hogy a vérbosszút megengedettnek tartja, a vérdíj kitűzését azonban ezzel szemben már elítéli. Megítélése szerint a felperes sem tulajdonított érdemi különbséget a két kifejezésnek. Mindezek alapján álláspontja szerint a vérdíj kifejezés felperesnek való betudása nem lehetett sértő rá nézve.

A nem vagyoni kártérítés mértékét arra az esetre, ha a másodfokú bíróság a jogsértés tényét megállapíthatónak ítéli, még így is túlzott mértékűnek tartotta.

A III. és IV. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének helyben hagyását indítványozták.

A fellebbezések és a csatlakozó fellebbezés nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján csak a fellebbezésekkel és a csatlakozó fellebbezéssel érintett részben bírálhatta felül az elsőfokú bíróság határozatát.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével egyetértett, ezért határozatát a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helyben hagyta.

A másodfokú bíróság elsősorban a II. rendű alperes azon fellebbezésbeli kifogásával foglalkozott, mely szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte azon hivatkozását, hogy a cikk megjelenésének idején nem volt kiadója, illetve üzemeltetője a ... portálnak, mely az a kereset benyújtását megelőzően befejezte működését és 2014. januárja óta pedig nem is érhető el a világhálón.

A keresetnek a II. rendű alperessel szembeni elbírálása során - az online megjelenések sajátosságára tekintettel - elsősorban azt kellett szem előtt tartani, hogy volt-e olyan időszak a II. rendű alperesi működtetés idején, mely időszakban a felperes által sérelmezett közlés a honlapról elérhető volt. Ennek hiányára a II. rendű alperes nem hivatkozott az ellenkérelmében. Ebből arra lehetett következtetni, hogy a II. rendű alperesi üzemeltetési időszakban kereséssel, linkelessel, vagy más módon a felperes által sérelmezett cikk megtalálható volt. Nem volt jelentősége a kereset elbírálásának szempontjából annak, hogy az eredeti tartalom nyilvánosságra hozatalakor nem a II. rendű alperes gondozta a portált.

A másodfokú bíróság abból indult ki, hogy a felperes által egyes részeiben kifogásolt eredeti írás a publicisztika műfaján belül, jegyzetként meghatározható sajtóközlés volt, melyben a szerző nem egy

pontos eseményszerű, kronologikus formában megszerkesztett leírást adott bizonyos történetekről, hanem elsősorban egy adott jelenséget kívánt megragadni a saját szemszögéből. Az általa feldolgozott, és erőteljesen kritizált jelenség pedig az, amikor az anyaországbeli magyarok külföldön és otthon tanúsított magatartásának - különösen a másik ország hatóságainak erre adott reakciójaként - negatív eredménye van a külhoni magyarokra nézve. A teljes szövegből egyértelmű volt, hogy a felsorakoztatott események mindegyike nem volt a felpereshez köthető, bár személyét a szerző kiemelten kezelte. Ez a kiemelés abban ragadható meg, hogy a cikk írója úgy vélte, hogy az általa negatívnak tekintett jelenség egyik megszemélyesítő figurája a felperes.

A publicisztikában szereplő és a felperest valóban közvetlenül érintő közlések közül a szurkolót verő rendőr fejére kitűzött vérdíjjal kapcsolatos közlés volt a legkonkrétabb, mint amelyben a közlő, a közlés helye, tartalma és a ...eseményeken szerepet játszó név szerint meg nem nevezhető személy alkottak szoros egységet. Ez a közlés a cikk első bekezdésében szerepelt és a közlésrésznek ugyan általánosító tartalma van, de az itt felsorakoztatott események voltak leginkább és közvetlenül a felperes személyéhez köthetők. Az írás második részében a szerző már nem a felperes személyét tartja ilyen módon előtérben.

Erre tekintettel az elsőfokú bíróság helyesen ítélte úgy, hogy a közlés valóságtartalma vizsgálható és a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helyesen következtetett arra, hogy a felperesnek tulajdonított cselekvés nem volt a személyéhez köthető.

Nem osztotta a másodfokú bíróság az alperesek fellebbezéseiben foglalt azon álláspontot, mely szerint a felperes által kinyilatkoztatott vérbosszú kíváncsi, illetőleg a cikkben a személyéhez kötött vérdíj kitűzése azonos megítélésű közlések, illetőleg cselekvésre felhívásoknak minősülnek. A vérdíj kitűzése konkrétabb, cselekvésre ösztönzőbb és egy nem ismert, de egy bizonyos személyre vonatkozó nyilatkozat volt, ennyiben jelentősebb eltérést mutatott a felperes által valóban közöltekhez képest. Helyes volt ezért az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, mely szerint a valótlán tényközlés egyben sértő jellegű is volt, ami a jóhírnév megsértésének megállapítását eredményezhette a Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdése és 84. § (1) bekezdésének a) pontja alapján.

A másodfokú bíróság az egyéb elsőfokú bíróság által elemzett és a felperes által sérelmezett, a fellebbezésben továbbra is jogsértőnek minősített közlések tekintetében is megfelelő elemzést és minősítést adott, amelyekkel a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

Az írás további részében a szerző egy zanzásított összefoglalót adott a mérkőzéstől a ... megmozdulásig tartó eseményekről. Ebben a felperes közvetlen cselekményei nem hangsúlyosak, hanem a jegyzet írója a személyén keresztül mutatja be a teljes eseménysor egyes töredékeit, a legerőteljesebb és legmeghatározóbb képek felvillantásával.

Az „operettfasiszta” megjelölés a felperes személyére igen erőteljes minősítés, melyben annak az álláspontjának adott hangot szerző, hogy a felperes egy bizonyos nézetrendszer elpuhult képviselője. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által kifejtettekkel azonosan azon az állásponton volt, hogy a politikai nézetrendszerek mögé való besorolás helyességének megítélése nem lehet feladata a bíróságnak, mivel ez kívül esik a jogi minősítés körén.

Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a helyiségnévtábla átfestése - a fenti szövegelemzést is figyelembe véve - nyilvánvalóan nem volt köthető közvetlenül a felpereshez, már a megfogalmazásánál fogva sem. Az átlagolvasó számára is egyértelmű a cikk ezen részéből, hogy az itt említett minden egyes cselekmény nem a felpereshez kötődik ténylegesen.

A IV. rendű alperes által megjelentetett cikkben szereplő „évek óta autóborogatást, néha ... támadást

szervez, és ebből jól él" sérelmezett mondatnak az elsőfokú bíróság megfelelő tartalmat és értelmezést tulajdonított. Osztotta a másodfokú bíróság az az elsőfokú bíróság ítéletében kifejtett álláspontot, mely szerint egyrészt jelentősége volt annak, hogy a valóságban a felperes az ...nál történt események idején tényleg a ... tartózkodott és részt vett az emlékmű megrongálásában. Másrészről a korabeli fellépése és ismertsége nem volt elvonatkoztatható azon eseményektől, melyeknek része volt a ... elleni támadás és egyéb atrocitások. A szerző ebben az esetben is a megszemélyesítés eszközével élt a magatartásformákra való hivatkozásnál.

A felperes által felvázolt, ügynöki titkos megbízásra vonatkozó szövegháttér olyan túlzott jelentéstartalom, mely a kérdéses mondatból, annak közvetlen szöveghatárából, illetőleg a teljes cikkből egyáltalában nem következtethető.

A „nem meccset ment nézni” kezdetű mondat, az elsőfokú bíróság értelmezésével egyezően valóban nem értelmezhető úgy, mintha a felperesnek közvetlen szerepe lett volna bármifajta erőszakos fellépés kezdeményezésében, különös tekintettel arra, hogy a cikkíró kiemelte azt, hogy semmifajta indoka nem volt a megindult rendőrrattaknak és többször is kifogásolta azt, hogy a helyi hatóságok semmivel sem bizonyították a fellépés jogszerűségét és szükségességét.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen döntött, amikor kizárólag csak egy sérelmezett közlés tekintetében állapította meg a jogsértést és az egyéb közlések tekintetében a felperesi keresetet elutasította.

A megállapított jogsértés tekintetében a nem vagyoni kártérítés alkalmazása is jogszerű volt a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja, 339. § (1) bekezdése és 355. § (1) és (4) bekezdése alapján.

Bizonyos hátrány a felperes esetében nyilvánvalóan megállapítható, különös tekintettel az internetes közlésre, hiszen az utólag is visszakereshető. A ... tartalmai közvetlenül már nem érhetők el az eredeti elérési úton, azonban az internetes működési elvének megfelelően nem állítható, hogy a sérelmezett tartalom egyáltalán nem található meg. Ugyanakkor arra is következtetett a másodfokú bíróság, hogy a felperes megítélését a jogsértő közlés jelentős mértékben bizonyosan nem befolyásolta, hiszen ennek érzékelhető következményei nem voltak a felperesre nézve. Ebből a szempontból azt kellett értékelni, hogy a felperes maga is fejtett ki nagy nyilvánosság előtt olyan nézeteket, melyek rendkívül erős tartalmúak és a társadalom bizonyos csoportjainak befolyásolására bizonyosan alkalmasak. Ezen indokok alapján a másodfokú bíróság az alkalmazott nem vagyoni kártérítés mértéke tekintetében felülmérlegelésre nem látott okot.

A másodfokú bíróság a felperesi fellebbezés tartalma szerint az egyes alperesekkel szembeni fellebbezési értékét úgy állapította meg, hogy az az I. rendű alperes esetében 1.800.000 forint, míg a II-IV. rendű felperesek esetében személyenként 800.000 forint. Ennek alapján számította a felperes által viselt perköltséget és illetéket.

A másodfokú perköltséget a felperes a nagyobb arányú pervesztessége miatt köteles viselni az I. és II. rendű alperesekkel szemben a Pp. 239. §-nak utaló szabálya és a Pp. 81. § (1) bekezdése, míg a III. és IV. rendű alperesekkel szemben a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.

A perköltség az alperesi jogi képviselőket a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján megillető ügyvédi munkadíj.

Az eredménytelen fellebbezés és csatlakozó fellebbezés előterjesztése miatt a felperes (I. rendű alperesre nézve az illeték 144.000 forint, a további alperesekkel szembeni fellebbezés esetében személyenként 64.000 forint), az I. rendű alperes (48.000 forint) köteles viselni a fellebbezési, míg a II. rendű alperes (24.000 forint) a csatlakozó fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2015. november 3.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kisbán Tamás s.k.
előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő